

af de Private selv ved Forligets Indgaaelse, vilde blive for byrdefuld for Kommunerne, og kunde lede til, at de kom til at udrede i enkelte Tilfælde endogsaa et meget høit Alimentationsbidrag. Det var vist ikke Meningen, jeg erkjendte i det Mindste, at det ikke burde være saa, og at det ikke kunde være Hensigten, at Kommunerne's Forpligtelse skulde have en saadan Udstrækning. Derfor er der i § 4's Slutning indsat en Bestemmelse, som gaar ud paa at betrygge herimod og navnlig at ordne Sagen derhen, at Kommunen kun skal tilsvare, om jeg maa udtrykke mig saa, det normale Bidrag, idet den kun skal tilsvare saa meget, som efter de vedtagne Regler, efter de sædvaansmæssig fulgte Regler der paa Stedet, maa betragtes som det normale Alimentationsbidrag, der ved Resolution paalægges Børnesædrene i Almindelighed. Jeg ser heller ikke, at der fra Landstingets Side kan være nogen Indvending herimod. Det forekommer mig tværtimod at netop de, som fra Kommunerne's Side have haft Betænelighed ved Sagen, maa betragte dette som et ikke uvæsentligt Palliativ. — I §§ 5 og 6 er der ikke foretaget nogen Forandring, Lovforslaget er der som af Regjeringen forelagt. — Det forekommer mig altsaa, at, som Sagen staar, er der Grund til at vente, at Landstinget vil vedtage Lovforslaget, som det lyder og Grund for mig til at opfordre dertil, idet det nemlig forekommer mig, at det Flertal, som har fulgt Sagen paa dens hidtidige Gang, maa uden stor Betænelighed kunne tage Lovforslaget, som det er. Jeg siger: det Flertal, som har fulgt Sagen paa dens hidtidige Gang, idet jeg nemlig, saaledes paa den ene Side tænker mig, at man ikke vil gaa over til at optage meget videregaaende Bestemmelser, til Fordel for uægte Børn og gaaende ud paa at udvise Grændsen mellem ægte og uægte Børn, end de, Lovforslaget giver — jeg gaar ud fra, at den Debat, som i den Henseende har været ført dels i dette Thing strax i Begyndelsen, da Sagen kom frem, og dels i det andet Thing, ikke her i Thinget vil samle noget Flertal for sig — og paa den anden Side har jeg tænkt mig, at det Flertal, som hidtil i det Hele taget har sluttet sig til den Tanke at gjøre noget Alvorligt for at betrygge de uægte Børns og Børnemødrenes Stilling, og navnlig for at sikre dem Alimentationsbidrag, ogsaa nu vil holde sammen, og at de forholdsvis ikke Mange, som paa Sagens tidligere Gang fra et helt modsat Synspunkt af det, jeg først nævnte, have haft Indvendinger mod Lovforslaget, ogsaa nu ville vise sig ikke at have Flertal. Som sagt, det forekommer mig, at

det Flertal, som har haaret Lovforslaget igjennem haade i dette og det andet Thing, maa kunne vedkjende sig det, saaledes som det nu ser ud.

Orenbøll: For denne Sag efter Dagsordenen blev foretaget, tillod jeg mig at anmode den ærede Formand om at faae Ordet, fordi jeg ved Sagens Behandling i Fjor var Ordfører og derfor troede at have en Slags Adkomst til at udtale mig om Sagen, som den nu foreligger. Min Udtalelse vilde imidlertid saa fuldstændig falde sammen med den høitærede Justitsministers, at jeg vil frasalbe Ordet, idet jeg kun opfordrer det høie Thing til at vedtage Lovforslaget albeles uforandret.

Styr: Jeg vil tillade mig at begynde med at minde ærede Medlemmer om, hvilken Stilling jeg i Fjor indtog til dette Lovforslag, at jeg først søgte at faae gennemført meget væsentlige Indskrænkninger i Lovforslagets Rækkevidde, og at det, da det ikke lykkedes mig at faae Flertal derfor, kom til at staa for mig som en afgjort Sag, at jeg ikke kunde give dette Lovforslag min Stemme, hvorfor jeg stemte imod det ved 3die Behandling. Jeg har nu i det Nar, der er forløbet, fulgt de Forhandling, der ere blevne førte, og har søgt efter bedste Evne at sætte mig ind i Sagen, og det gjør mig ondt at maatte sige, at jeg ved denne fornnyede Overveelse deraf ingenlunde har kunnet komme til at stille mig i et andet Forhold til Lovforslaget, men endnu maa stille mig som i Fjor, nemlig paa det Standpunkt, at Lovforslaget i den Sikkelse, hvori det nu foreligger, forekommer mig at være af den Betskassenhed, at jeg for mit Vedkommende ikke vil kunne forsvare at stemme for det, hvis det ikke kan undergaa meget væsentlige Forandringer her i Landstinget. Naar jeg føler mig forpligtet til at stille mig saaledes, er det ingenlunde, fordi jeg skulde miskjende den humane Mand, som har bevæget den høitærede Minister til at arbejde for denne Sag. Jeg har fuld Sympathi for de stakkels uægte Børn med Hensyn til de uheldige Livsforhold, hvorunder de kun altsor ofte skulle opvoxe og udvise sig, og jeg maa sige fremdeles, at jeg har ogsaa ved at blive bekendt med de sørgelige Resultater, hvorom Statistiken oplyser os med Hensyn til de uægte Børns senere Livsforhold, de sørgelige Oplysninger om, hvormange af disse uægte Børn, som gaa tabte for Samfundet, hvor stort et Antal der bliver Individier, som enten falde det Offentlige til Byrde,